

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

(חשב למה שאתה עושה)

כי כל שיחה שזו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו
פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רמ"ט תזריע מצורע תשב"א

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

ואם פרוח תפרח

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

יִשְׂרָאֵל דִּיקָא שְׂאַחוּזִים בְּקַדְשָׁה יֵשׁ בְּהֶם טְמָאָה

בְּהֵרַת כְּגָרִיס טְמָא פְּרָחָה בְּכָלוּ טְהוּר וְכוּ', כִּי גַם בְּהִטְמָאָה יֵשׁ פְּתָחִים, כְּמוֹ שְׂאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה, הֵבֵא לְטְמָא פּוֹתְחִין לוֹ יֵשׁ לוֹ פְּתָחִים הַרְבֵּה, כִּי אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים וְכוּ'.

וְעַל כֵּן בְּהֵרַת כְּגָרִיס, טְמָא, שְׂאֵז נִמְשָׁךְ רוּחַ הַטְּמָאָה דְרָךְ פְּתָחֵי הַטְּמָאָה, אֲבָל פְּרָחָה בְּכָלוּ, טְהוּר, מֵאַחַר שְׁנֵתְבַטֵּל הַפְּתָח אֵין לוֹ כַּח לְטְמָא, כְּמוֹ שְׂאֵין לוֹ כַּח לְעַכּוּ"ם לְטְמָא בְּנִגְעִים, כִּי דִינֵי הַטְּמָאָה וְהַטְּהָרָה הֵם נִפְלְאוֹת תְּמִים דְעִים, וְאֵין כַּח בְּנִגְעִים לְטְמָא כִּי אִם אֵת יִשְׂרָאֵל דִּיקָא, שְׂאַחוּזִים בְּהַקְדְּשָׁה וְכִשְׂפָרְחָה בְּהֵן צָרַעַת, מְטַמְּאִין. אֲבָל הָעַכּוּ"ם שְׂכָלָם טְמָאִין, אֵין מְטַמְּאִין.

וְכֵן פְּרָחָה בְּכָלוּ טְהוּר, כִּי עֵקֶר הַטְּהָרָה וְהַטְּמָאָה נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם כְּפִי תְקוּן אוֹ פְּגָם הַפְּתָחִים וְהַצִּינּוֹרוֹת (כְּמוֹכֵן בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל). בְּמָה שְׂאָמַר, וְכָל הַמְּצוּוֹת וְהָעֵבְרוֹת תְּלוּיִים בְּזֶה בְּבַחֲיַנַּת פְּתָח הַנִּ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת פּוֹתְחַת אֵת יְדִיךָ וְכוּ' בְּקַדְשָׁה. וְלִהְפֹךְ נֶאֱמַר בְּמִתִּים וְכוּ', כְּמוֹ חֲלָלִים וְכוּ' וְהִמָּה מִיְדָךְ נִגְזְרוּ וְכוּ'. שְׂפָגְמוּ בְּבַחֲיַנַּת פְּתָח הַנִּ"ל, בְּבַחֲיַנַּת הַתְּפָתְחוֹת הַיְדִים וְכוּ', עֵין שָׁם.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' נא

חֲמוּר מִכָּל הָעֲוֹנוֹת

זֶה טְאוֹמְרִים פְּרָקִי אָבוֹת בִּימֵי הַסְּפִירָה מִפֶּסַח עַד עֶצְרָתוֹ. זֶה בְּחִינַת תּוֹכְחָה שֶׁל הַצְּדִיקֵי אָמֶת שֶׁעַל יָדָם נִתְגַּלָּה הַחֶסֶד שֶׁעַל יְדֵי זֶה קוֹצְרִין וְחוֹתְכִין אֶת הַמְּלָכוֹת וְכוּ' בַּנ"ל. כִּי מִסְכַּת אָבוֹת הִיא כְּלָה תּוֹכְחָה וּמוֹסֵר הַשֶּׁבַל שֶׁעַל יְדֵי זֶה חוֹתְכִין אֶת הַמְּלָכוֹת חֲכָמָה תִּתְאַה הַנ"ל וּמַעֲלִין אוֹתָהּ לְאוֹר הַפָּנִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹת בַּנ"ל.

וְעַל כֵּן קִדְּם פְּרָקִי אָבוֹת מִתְחִילִין הַמְּשֻׁנָּה, כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ' לְהוֹרוֹת שְׂאֵף עַל פִּי שְׁהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים לָנוּ תּוֹכְחָה וְלִפְעָמִים תּוֹכְחָתָם בְּדַרְךְ בְּזִיווֹן. אִין כּוֹנְנָתָם לְרַחֵק אוֹתָנוּ חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּאֵמֶת כָּל כּוֹנְנָתָם רַק לְקָרֵב, כִּי הֵם מַעֲלִין וּמוֹצִיאִין הַטּוֹב שֶׁבָּנוּ, כִּי הֵם מְסַתְּפִלִין עַל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפֹלוּ כִּשְׁעָרָה. וְעַל כֵּן בְּאֵמֶת כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: וְעַמּוֹ כֹּלָם צְדִיקִים וְכוּ'. וְהַכֹּל בְּכַח הַצְּדִיקִים הָאֱמֹתִיִּים הָעוֹסְקִים בְּתַקּוּנֵינוּ, וְכוּ'.

וְעַל כֵּן קוֹרִין בְּאֵלוּ הַיָּמִים פְּרִשַׁת מִצְרַע שֶׁהוּא בַּעַל לָשׁוֹן הָרַע שֶׁחֲמוּר מִכָּל הָעֲוֹנוֹת מִחֲמַת שְׂאֵינוּ מְסַתְּפִל עַל הַטּוֹב וְכוּ'.

ליקוטי הלכות נזיקין ד'

ונתתי נגע צרעת בבית

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

כֵּלֹו מֵאַבְנִים טוֹבוֹת

מה שֶׁמְבַאֵר בְּסִפּוּר הַמַּעֲשֵׂה מִתְּחִיל מִלֶּדֶד שֶׁנַּעֲשָׂה
מִצּוּרַע וְאַחַר כֵּן נִתְרַפָּא וְנִתְיַבֵּשׁ הַצָּרַעַת וְנִקְלָף כָּל
הָעוֹר מִמֶּנּוּ וְאִז נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהוּא כֵּלֹו
מֵאַבְנִים טוֹבוֹת וְהָיוּ לוֹ כָּל הַסְּגֻלוֹת שֶׁל כָּל
הָאַבְנִים טוֹבוֹת, מְצִינּוּ כְּעֵין זֶה לְעֵינֵי יְרֵשֶׁת
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַל פְּסוּק כִּי תָבֹאוּ
אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְנָתַתִּי נָגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֵיכֶם
וְכִמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י שֶׁשֶׁם שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְצִאוּ יִשְׂרָאֵל
מִטְמוֹנִיּוֹת שֶׁל זָהָב שֶׁהִטְמִינוּ הָאֱמוּרָיִים בְּקִירוֹת
בְּתֵיהֶם.

וְעֵין בְּמִדְרַשׁ רַבָּה שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל פְּסוּק זֶה עַל חֶרֶבֶן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, וְסִיּוּם שֶׁשֶׁם וְלָקְחוּ אַבְנִים אַחֲרוֹת כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב הַנְּנִי יוֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן בּוֹחֵן פְּנֵת יְקָרָת
וְגו' בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

זמרת הארץ על סיפורי מעשיות

ענינא דיומא

טועמיה

ספירת העומר

שְׂמֵת־נִעְנֵעַ וְכֹסֶף וּמִשְׁתַּוְּקָק מְאֹד

עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה, שכל אחד נכסף ומשתוקק ומתגעגע לזכות לקבלת התורה בשבועות. וזהו בחינת ספירה שהיא בחינת השתוקקות ונענועים. כמו מי שסופר הימים מחמת שמתגעגע וכוסף ומשתוקק מאד לאיזה דבר, מחמת זה סופר הימים מתי יזכה לבוא לאותו הדבר.

כי בפסח עקר הגאולה על ידי ההשתוקקות והכסופין דקדושה כנ"ל, אבל אז היה הכל על ידי אתערותא דלעלא לבר פידוע, אבל אחר כך צריכים שנתעורר אנחנו מעצמנו בבחינת אתערותא דלתתא וזה בחינת ספירה שאנחנו בעצמנו צריכים להתעורר, לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע, להתקרב אליו ותברך שזהו בחינת ספירה כנ"ל. ועל כן בשעת ספירה הוא התעוררות גדול והשתוקקות נמרץ מאד לה' יתברך, כי עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה כנ"ל.

ליקוטי הלכות דם א' ו

ספירת נצח שבנצח

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

נְקֵדַת הַמֶּרְכָּז שֶׁל יְמֵי הַסְּפִירָה

וְכַעַת הַנְּנִי לְהַעֲתִיק דְּבַר נִפְלָא מִכְּתַב הַיָּד הָרַב וְכו' מוֹרְנוּ רַבִּי נַחֲמָן ז"ל אַב בֵּית דִּין קָדָשׁ דְּקַהֲלַת קָדָשׁ טְשֻׁעָהֲרִין הַשִּׁיךְ לְעַנְיָן הַנ"ל, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, עַנְיָן סְפִירַת הָעֵמֶר בְּבַחֲיִנַת עֲגוּלִים, שְׁכָל סְפִירָה וְסְפִירָה מְשַׁלֶּבֶת בַּחֲבֵרְתָּהּ וּמְסַבֶּבֶת אוֹתָהּ, וְחוֹזְרִין חֲלִילָה וְהִנֵּה יְדוּעַ עַנְיָן הָעֲגוּלִים, שְׁכָל הָעֲגוּלִים מְסַבְּבִין וּמַעֲגָלִין סְבִיב נְקֵדַת הַמֶּרְכָּז.

וְהַמֶּרְכָּז שֶׁבְּסְפִירַת הָעֵמֶר הוּא הַסְּפִירָה נֶצַח שֶׁבְּנֶצַח שֶׁהִיא מְאִירָה בְּיוֹם כ"ה לַסְּפִירָה וְהִנֵּה בְּל"ג בְּעֵמֶר יוֹם הַסְּתַלְקוֹת רַשְׁב"י ז"ל מְאִירָה הַסְּפִירָה הוֹד שְׁבַהוֹד וְהִבּוּ כִּי בְּיוֹם שְׁחַל ל"ג בְּעֵמֶר הַסְּתַלְקוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי ז"ל, יַחֲוֵל לְעוֹלָם יוֹם שְׁנֵי דְחַל הַמוֹעֵד סְכוּת, יוֹם הַסְּתַלְקוֹת רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן זַלְלָהּ אֲשֶׁר מִדְּתוֹ נֶצַח כִּידוּעַ מִדְּבָרֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, וְשְׁמוֹ בְּגִימְטְרִיא נֶצַח וְכֵן פּוֹרִים שְׁעֵבֶר הוּא גַם כֵּן בְּיוֹם שְׁחַל ל"ג בְּעֵמֶר כְּאֲשֶׁר נִתְּנוּ הַקְּדָמוֹנִים הַסִּימָן פֶּל"ג (שְׁלַחַן עָרוּךְ אֶרַח חַיִּים סִימָן תַּכַּח), וּמִבְּאֵר בְּכַתְבֵּים (פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר י"ט) דִּימֵי חֲנֻכָּה נֶגֶד הוֹד וְיְמֵי פּוֹרִים נֶגֶד נֶצַח וְכֵמוֹ כֵּן ל"ג בְּעֵמֶר הוּא תְּמִיד בְּיוֹם ח"י אֵיר, וְיוֹם ב דְּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת גַם כֵּן בְּיוֹם ח"י תְּשָׁרִי, וְכִשְׁחַל יוֹם כ"ה בְּסְפִירָה בְּיוֹם שְׁבַת אַז הִיא נְקֵדַת הַמֶּרְכָּז לְיְמֵי הַסְּפִירָה גַם לְשַׁבָּתוֹת לְפָנָיו שְׁלֹשׁ שַׁבָּתוֹת, וְלֹאֲחֲרָיו שְׁלֹשׁ שַׁבָּתוֹת כִּי כָּל הַסְּפִירוֹת, וּבַתּוֹכָם גַם הַסְּפִירָה הוֹד שְׁבַהוֹד שְׁמְאִירָה בְּיוֹם הַסְּתַלְקוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי ז"ל, מְסַבְּבִין וּמַעֲגָלִין סְבִיב נְקֵדַת הַמֶּרְכָּז שֶׁל יְמֵי הַסְּפִירָה שֶׁהִיא נֶצַח שֶׁבְּנֶצַח אֲשֶׁר הִיא מִדְּתוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ זַלְלָהּ.

וּמִכָּל הַנ"ל תִּבְּיֵן מַה שְּׁסִיִּים רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּתַחֲלַת הַסְּפִירָה וְעַכְשָׁו וְכו' וְגַם בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן ע"ד גַם כֵּן סִיִּים וְעַכְשָׁו וְכו' וְדִי לְחַכְיָמָא, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ (אִמֵּר הַמַּעֲתִיק וְעֵין לְעִיל בְּחֻלְקָא זֶה אוֹת מ"ד עֵין שָׁם) אִמֵּר הַמוֹצִיא לְאוֹר לְהוֹדִיעַ בְּרַבִּים שֶׁהִנֵּס שְׁעָשָׂה לִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהוֹצִיאֲנִי לְחַרוֹת מְסַכְּנַת מוֹת לְשַׁלְּחָנִי לְאֶרֶץ הַקָּדָשׁ הִיא בְּיוֹם נֶצַח שֶׁבְּנֶצַח סְפִירַת רַבְּנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹ, שְׁנַת תַּרְצ"ב לַפ"ק:

כּוֹכְבֵי אוֹר חַכְמָה וּבִינָה מִז

ספירת העומר

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

כַּנְרֵאָה בַּחֹשׁ

וְזֶהוּ בְּחִינַת גְּדֹלַת הַרְצוֹן וְהַקְדָּשָׁה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל
הַבְּשִׂרִים בְּשַׁעַת הַסְּפִירָה, כַּנְרֵאָה בַּחֹשׁ גְּדֹלַת
הַהֲתַעֲוָרוֹת בְּתַשׁוּקָה נִפְלְאָה בְּעֵת שִׁישְׁרָאֵל
מִקְיָמִין מְצוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר, כִּי הָעֶקֶר מְצוֹת
סְפִירַת הָעוֹמֵר הוּא לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן וְהַקְדָּשָׁה,
לְהַמְתִּיק הַדִּינִים עַל יְדֵי זֶה וּלְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת
וּכְנ"ל.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' ל

לַעֲשׂוֹת עֵסֶק בְּזֶה מִסְפִּירַת הָעוֹמֵר

גְּדֹלַת הַהֲתַעֲוָרוֹת שֶׁהָיָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵת קִיּוֹם מְצוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר
הָיָה לְאִין שְׁעוֹר, שֶׁהָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְשַׁתְּפָכִים אִז בְּתַפְלָתָם מְאֹד לְטַהֲרֵנוּ
מִקְלָפוֹתֵינוּ וּמִטְמְאוֹתֵינוּ וְכו' וְכו'. וּמִסְפָּרִים שֶׁבְּעֵת שֶׁהִגִּיעוּ לְרֵאשׁוֹנָה
הַחֲסִידִים הַיְקָרִים רַבֵּי מְגִדְלֵי לְיִטְוּוֹאק וְחִבְרוּ רַבֵּי בְּרוּךְ אֶפְרַיִם זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה בְּעַל הַמַּחְבֵּר בְּאָבִי הַנַּחַל, וְשָׁמְעוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵת סְפִירַת
הָעוֹמֵר, הַתְּפִלָּאוּ וְאָמְרוּ זֶה לָזֶה: אִז יֵיי קַעֲנַעֵן מֵאִכֵּן אִזָּא פִּאֲרָאד פּוֹן
א סְפִירָה אִיז דָּא דָּא עֶפְעֶם - אִם הֵם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּזֶה עֵסֶק וְעִנְיָן
מִסְפִּירַת הָעוֹמֵר, בְּנִדְאֵי שִׁישׁ כָּאֵן מִשְׁהוּ. וְקַבְּלוּ מִזֶּה עוֹד תִּקְוָה רַב
לְהַתְקַרְבוֹתָם.

שיח שרפי קודש

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת תזריע

ברוך השם אור ליום ג' תזריע תר"ג:

רב שלום לאהובי בני שיחיה עם כל בני ביתו:

מכתבו קבלתי היום ואשר כתבת שלא פרשת שיחתך לפני כרצונך מחמת טרדתך לכבדני, האמת הוא כך. אבל גם אנכי ידעתי זאת בהיותי בביתך שם והיה כמה זמנים ועתים שהיה לך פנאי לדבר עמי הרבה כל מה שתמצא, אך יש על זה עוד כמה וכמה מניעות. אבל לדעתי כבר דברתי שם עמך הרבה בכלל הדברים שדברתי שם ודברי אמת הרבה בעזרת השם ותבונה, ומהם תוכל להבין דברים הרבה בפרוש ובקצור, וגם כבר דברנו בימים הקודמים הרבה. וכבר שמעת וראית בספריו הקדושים וכמה שחדשנו בהם הרבה. אך התנרות הבעל דבר אין לשער. אבל כל תקותנו על כחו של זקן וקדושה שעולה על הכל ואי אפשר לדבר בזה על פני השדה. ואם ירצה השם עוד חזון למועד לדבר פנים אל פנים כאשר נתועד יחד בסמוך.

ולעת עתה חזק ואמץ ושמח נפשך בכל יום מחדש עם מה שזכינו שפראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הפחינות כי מגדל הרעש והמניעות לגע פנו מבינים כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו שנצלנו מהתנגדות וליצנות שלחם. אלו קרבנו אליו ולבלי להתנגד על אור בזה וכו' ולא קבלנו שום חדוש מפנו דינו ועל כל חדוש ודבור ושיחה שקבלנו מפנו צריכים לומר אלמלי לא אתינן לעלמא אלא לשמע דא דינו. על אחת כמה וכמו וכו':

דברי אביך המצפה לישועה: נתן מפרסלב:

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

נסיעתו וכניסתו לאומין

בָּא לְאוּמִין

וְנִסְעֵתִי עִמּוֹ מִפֶּה לְאוּמִין וַיִּצְאֵנוּ מִפֶּה בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי בִבְקָר שְׁהִיָּה ד' אֲיִיר
תק"ע והוא זכרונו לְבִרְכָה כְּבֵר הַתְּפִלָּל שְׁחֲרִית וְשִׁתָּה קִאוּוֹעַ וְאֲנִי לֹא
הַתְּפִלָּלִתִי עֲדִין וְהִכְרַחְתִּי לְהַתְּפִלָּל עַל הָעֲגָלָה, וַיִּשְׁבְּנוּ עִמּוֹ אֲנִי וְהָאִישׁ
שָׁבָא מִטְּפָלִיק וּמִשְׁרָתוֹ, וְתַכְף שִׁיִּצָּא מִפֶּה הַתְּחִיל לְדַבֵּר עִמִּי וְאָמַר שְׁטוּב
וְנִכּוֹן שְׁנִסַּע מִפֶּה וְכוּ', בְּיוֹם רְבִיעִי שְׁהוּא ה' אֲיִיר בָּא לְאוּמִין וְנִתְאַכְסֵן
בְּבֵית רַנ"נ שְׁנַפְטֵר בְּשָׁנָה הָעֶבְרָה סְמוּךְ לְשָׁבוּעוֹת וְכָל מָה שְׁעֵבֵר בְּאוּמִין
אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר וּמַעַט מְבֹאֵר אֶצְלָנוּ בְּסַפּוּרֵי הַשִּׁיחוֹת שְׁלוֹ.

ימי מוהרנ"ת ח"א נ

בְּדֶרֶךְ נִסְיַעְתּוֹ קָדָם שְׁנַכְנַס לְאוּמִין סְמוּךְ לְעִיר סַפֵּר מַעֲשֵׂה מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ
לְבִרְכָה, שְׁפַעַם אַחַת בָּא הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל לְאִיזָה מְקוּם, וְהָיָה שֵׁם בְּמָרָה שְׁחוּרָה
וְעֲצָבוֹת גְּדוֹל מְאֹד וְהִכִּירוּ בּוֹ שֵׁישׁ לוֹ מְרָה שְׁחוּרָה. אַךְ מִי יִפְתַּח פִּי לְשִׂאל אוֹתוֹ עַל
זֶה. וְהָיָה כִּף יוֹם וְחֲצִי. אַחַר כֵּן בְּעָרֵב שָׁבַת אַחַר חֲצוֹת צוּהַ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל
שְׁיִבְקֵשׁוּ כָּל הָאוֹרְחִים הַנִּמְצָאִים בְּעִיר לְהַבִּיאֵם אֶצְלוֹ שְׁיֵאכְלוּ עִמּוֹ בְּשִׁבְתּוֹ, וְלֹא הָיָה
שֵׁם הַרְבֵּה אוֹרְחִים רַק מְצָאוּ שְׁנֵי אוֹרְחִים הוֹלְכֵי רֶגֶל וְהַבִּיאוּם אֵלָיו. אַחַר כֵּן שְׁמַעוּ
שְׁטַעַן עִמָּהֶם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׁאִינוּ זוֹכְרֵי הַיֵּטֵב אֶת
הַמַּעֲשֵׂה אִיךָ הָיָה, אַךְ תְּמַצִּית הָעֲנִין הָיָה שְׁבֹאוֹתוֹ הַמְּקוּם הָיוּ שֵׁם נְשִׁמוֹת מְשֻׁלָּשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים שְׁלֹא הָיָה לָהֶם עֲלֵיהָ, וְכִשְׁבָּא הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל לְשֵׁם נִתְקַבְּצוּ כָּל־ם
אֵלָיו כִּי הֵם מְצַפִּים תְּמִיד עַל אִישׁ כָּזֶה שְׁיִוְכַל לְתַקְּנֵם, וּמִחֲמַת זֶה הָיְתָה לוֹ עֲצָבוֹת כִּי
הָיָה כְּבֹד עֲלָיו עֲנִין זֶה מְאֹד. וְהָעֲנִין הָיָה כִּי הָיָה בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְתַקְּנֵם כִּי אִם עַל יְדֵי
פְּטִירָתוֹ וְזֶה הָיָה קִשָּׁה לוֹ מְאֹד. עַל כֵּן הָיָה בְּעֲצָבוֹת וְהַזְמִין לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵלּוֹ
הַשָּׁנִים וְעַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה. וְכַמְדַּמָּה שְׁלֹאֵלּוֹ הַשָּׁנִים הַנִּלְּ
הַגִּיעַ לָהֶם הַזֶּקַע עַל יְדֵי זֶה:

גַּם בְּיוֹם אַחַד לְפָנֵי הַסְּתִלְקוֹתוֹ, עָנָה וְאָמַר אֵלַי הַאֲתָה זוֹכֵר הַמַּעֲשֵׂה שְׁסַפַּרְתִּי לָךְ.
אֲמַרְתִּי לוֹ אִיזָה מַעֲשֵׂה, הַשִּׁיב לִי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל שְׁסַפַּרְתִּי לָךְ בְּעַת
שְׁנַכְנַסְתִּי לְאוּמִין. הַשְׁבֵּתִי לוֹ הֵן. עָנָה וְאָמַר זֶה זְמַן רַב שֶׁהַסְּתִלְקוֹת עָלַי לְתַפְסְּנִי לְכָאן.
שׁוּב עָנָה וְאָמַר לֹא אֶלְפִים נְשִׁמוֹת כָּאן כִּי אִם רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת: חיי"מ קצ

עמוד זה נדבתי הר"ר שמעון גוטליב הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי' למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פעם אחת דבר רבנו ז"ל מהטעות שנתפשט בעולם בענין
הכבוד המדמה והגאות ואפילו בין הגדולים נתפס בהם
ההתנשאות והרמת קרנם בכמה ענינים, ואמר לאנשיו:

אֲבַעַר אֵיךְ הָאֵב אֵיךְ
אֲרִיִּנְגִי בְּרֵאכֶט אֲזוֹי פִּיל
אֲמַרְתִּי, אִז אֵיהָר וְוַעַט
נִישֵׁט קַענְעֵן הֵיבִין דְּעַם
קָאָפּ צִיא מִקַּבֵּל זֵיין כְּבוֹד
אֵיין גֵּאוּת, וְוַאֲרִים ס'וֹוַעַט
אֵיךְ נִישֵׁט בֵּאקִימְעֵן.

תרגום

אבל בכם הכנסתי אמת רב כל כך, עד שלא תוכלו
להרים את הראש לקבל כבוד וגאות,
כי זה לא יתקבל אצלכם כלל.

אוצר נחמני (ועיין בחיי מוהר"ן סי' תקל"ח)

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אהרן ברוין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

בכל עת כל מה שעבר עד הנה ומה שיהיה אינך יודע כלל ובפרט בשעת התפלה תהיה בעיניך כחדש ממש וכאן אין לך רק השעה הזאת לבד ולא תסתכל על העבר ועל העתיד כלל אפילו בדברים הנוגעים על הנשמה ומכל שכן וכל שכן בדברי הגוף וממון, הש"ת יזכנו שנגיל עצמנו בזה שיעשו הדברים אלו רושם בלבנו כי לא דבר ריק הוא כי נובעים ממקור עליון ונורא מאד מאד הש"ת יחזק לבנו לצאת חובת היום בכל יום ויום ולבלי להניח מיום לחברו כלל כאשר כבר דברנו בזה הרבה ועדין צריכין תפלה והתבודדות הרבה לזכות לישועה ורחמים רבים לקים זאת באמת לאמתו כרצונו הטוב.

ועקר פונת הספירה בפשיטות הוא שצריכין לדעת שימי האדם מנויים וספורים במספר ובמנין כל יום ויום והאדם יצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ויום כי אין שום יום הולך לבטלה ח"ו ואפילו שעה ורגע אחת אינו הולך לבטלה ח"ו ועל כן אסור להאדם לדחות את עצמו מיום ליום רק לידע היטב שזה היום לא יהיה לו עוד כל ימי חיינו כי יום המחר הוא ענין אחר לגמרי והלואי שיפרע בזמנו שיזכה למחר לצאת ידי חובתו מה שצריך לפרע להש"ת חובת הזמן של יום מחר בעצמו אבל על כל פנים חלילה להטעות את עצמו לדחות מיום ליום וכמו שכתב אדמו"ר ז"ל על פסוק היום אם בקולו תשמעו שעקר העבודה מי שרוצה לשמוע בקולו יתברך ולדבקה בו העקר הוא שידע שהעקר הוא היום הזה שהאדם עומד בו ולא לדחות מיום ליום כי כל ימי האדם מנויים וספורים כי מחמת זהמת מצרים יכולין הסטרא אחרא והקלפות לבלבל את המח ח"ו שיטעה את עצמו כאלו אין היום מסגל לעבודת הבורא יתברך וירצה לדחות מיום ליום על כן צריכין לספר הימים בפה מלא כי הדבור יש לו כח גדול להזכיר את האדם אפילו בעת שאינו נקי מזהמתו כי זה עקר הקדושה לזכר בכל יום ויום שזה היום מנוי וספור וצריכין לצאת בו חובת היום בזה היום דיקא, כי צריך האדם לזהר מאד בכל יום ויום לצאת חובת היום בכל מה דאפשר כי צריך לידע שכל ימיו מנויים וספורים ויצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה ואין לו בעולמו כי אם אותו היום שזהו בחינת מצות ספירה וכו' (כמבאר כל זה ויותר מזה בליקוטי הלכות) והעקר להרבות בתפלה ושיחה בינו לבין קונו.

ברוך בן חיה לאה.

ב"ה, ג' לסדר והובא אל הפהו שנת אעת"ר, אומין. להאברה הנכבד ידיד נפשי יצחק מאיר נ"י קארמאן. מכתבה החתום קבלתי אתמול, והנני מבין ומרגיש מרחוק ב"ה היטב וכו' כי הוא ענין דק ורוחני מאד, ונסיון גדול לכל המתקדמים החדשים אם להבין היטב. ולהתקרב באמת לאורו של אדמו"ר ז"ל, ואם להתרחק ח"ו וכו' ובודאי הש"ת יגמר בחסדו הגדול את כל התקונים שצריכין לגומרם ע"י הארת דעתו של אדמו"ר ז"ל בעולם, על צד היותר טוב ונכון והכל בזכות וכח רבנו ז"ל, אשר מדתו נצח, כי נצח וינצח וכו', כי בזה תלוי עקר גמר התקון, אך כח אדמו"ר ז"ל מספיק על הכל, ועל ידי דעתו הקדושה יתקן הש"ת הכל, אך אנחנו צריכין לרחמים רבים, ולתפלה ולהתבודדות הרבה שנוזקה לראות בעינינו גמר התקון וכו', הש"ת יזכנו להתחדש ולהתחזק בבנין חיות נפשנו, ע"י אורו הקדוש של אדמו"ר ז"ל. ידידה ואוהבה המברכה בכל טוב, ובפרט שתזכה ע"י המתנה ששלח לה מחותנה לשמור את כל שעה ורגע להשתדל בתקון נפשך אשר זה הוא עקר פונת ספירת העמר, כמבאר בליקוטי הלכות פקדון הלכה ד' אות ה', עין שם: שמשון בארסקי

ב"ה, יום ב' בהר כ"ה לספירה נצח שבנצח לסדר וישבתם על הארץ לבטח.

רב שלום וברכה לכבוד אהובי ידידי כנפשי הותיק וכו' מו"ה הירש לייב נ"י לו ולביתו וליו"ח חיים ושלום ועשר וכבוד וכל טוב לנצח אמן.

הנה כבר עברו ימי הפסח בשלום ובשמחה קצת וכבר עברו כ"ה ימי הספירה משנת תרצ"ה, וימי השבועות הקדושים ממשמשים לבא מי יתן שנוזקה מעתה לספר ספירת העמר בכונה פראוי באפן שנוזקה לטהר עצמנו כל אחד ואחד מטומאתינו ומזוהמתינו עד נזכה להיראה והאימה והמורא הגדול של מתן תורה ויקים לבעבור תהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא עוד כלל. (ע"פ מכתב מורנ"ת)

נא ידידי וחברי כנפשי זכור אל תשכח כל אשר נדברנו בינינו בענין התקון הברית ועבודת הש"ת במסירות נפש חגור חרבה על ירך ותפרש שיחתך לפני הש"ת בכל יום ויום חק ולא יעבור חטף ואכול חטף ואכול תורה ותפלה והתבודדות ומעשים טובים ואל תשגיח כלל וכלל בכל מה שעובר עליך ובזה טוב מאד מדת השכחה להשכיח מדעתו לגמרי

זמני שבת קודש – פרשת תזו"מ

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:33	6:33	6:50	6:34	6:43	6:33	7:30	7:15
שקיעה ערב שב"ק	7:13	7:13	7:12	7:14	7:13	7:13	7:52	7:37
חצות הלילה	1:36	1:37	1:38	1:37	1:37	1:37	2:29	2:08
עלות השחר	4:53	4:54	4:53	4:49	4:53	4:50	4:20	4:47
עטיפת הטלית	5:17	5:17	5:17	5:13	5:17	5:14	4:54	5:14
נין החמה	6:08	6:09	6:09	6:06	6:09	6:07	6:04	6:14
סוף זמן קר"ש	8:34	8:35	8:35	8:32	8:35	8:33	8:23	8:38
חצות היום	12:39	12:40	12:40	12:38	12:39	12:38	12:59	12:56
שקיעה יום שב"ק	7:14	7:13	7:13	7:15	7:13	7:14	7:54	7:38
צאת השבת	7:47	7:48	7:49	7:49	7:49	7:49	8:45	8:21
צאה"ש 72 דק'	8:26	8:25	8:25	8:27	8:25	8:26	9:06	8:50

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת אחו"ק

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
מט:	נ.	נ:	נא.	נא:	נב.	נב:
קצ	קצא	קצב	קצג	קצד	קצה	קצו
ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
<p style="text-align: center;">👉 תורה י"ח ח"א - קרטליתא 👈</p>						
התורה הזמנית						